

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15 września 2020 r. małoletnia N. O. reprezentowana przez matkę E. O. wniosła o podwyższenie alimentów orzeczonych w pkt 3 wyroku Sądu Okręgowego w Koninie z dnia 29 kwietnia 2009 r. w sprawie I C 287/08 na kwotę 2.000 zł miesięcznie, począwszy od dnia 20 września 2020 r. W uzasadnieniu pozwu podniesiono, że małoletnia powódka ma aktualnie 14 lat i uczęszcza do klasy VIII – ej Szkoły Podstawowej w D.. Na minimalne koszty utrzymania małoletniej N. składają się: koszty wyżywienia – około 30 zł dziennie – 900 zł miesięcznie; środki czystościowe i kosmetyki – około 150 zł miesięcznie; koszty zamieszkania, w tym koszty energii elektrycznej – 200 zł miesięcznie, koszty ogrzewania – około 6.000 zł rocznie – 500 zł miesięcznie, opłaty za wodę – 30 zł miesięcznie, opłaty za Internet – około 100 zł miesięcznie; koszty związane z uczęszczaniem do szkoły – około 60 zł miesięcznie; koszty ubiorów – 800 zł miesięcznie; kieszonkowe – 80 zł miesięcznie. Niezależnie od tego, w uzasadnieniu pozwu wskazano, że małoletnia powódka od urodzenia jest obciążona niedorozwojem nerwu wzrokowego, powiązanego z oczopląsem, które to schorzenie na chwilę obecną należy traktować jako utrwalone i stałe. Przejawiają się one m.in. nie rozróżnianiem kolorów z odległości około 15 metrów, utratą ostrości wzroku, niemożnością weryfikacji postaci. Schorzenia te wymagają od matki małoletniej ciągłego uczestnictwa w procesie nauki, która prowadzona jest w formie ustno-słuchowej. Wiedza jest przekazywana w przeważającej mierze za pomocą głosu matki. Ponadto małoletnia N. uczęszcza prywatnie na lekcje języka angielskiego, które kosztują 180 zł miesięcznie. Pomijając zatem różne inne drobne wydatki- miesięczne koszty utrzymania małoletniej wynoszą około 2.630 zł. Matka małoletniej powódki prowadzi sklep spożywczo-przemysłowy i osiąga dochód około 3.000 zł miesięcznie. Natomiast pozwany P. O. pracuje jako murarz w prowadzonej działalności gospodarczej swojego brata M. O.. Pozwany mieszka u swoich rodziców.

W odpowiedzi na pozew z dnia 8 marca 2021 r. pozwany P. O. wskazał, iż nie jest w stanie sprostać oczekiwaniom małoletniej powódki.

Z kolei w piśmie z dnia 19 kwietnia 2021 r. pozwany podał, że na jego podstawowe opłaty miesięczne składają się: abonament za telefon córki – 75 zł; abonament za telefon, Internet – 203 zł; ogrzewanie domu – 300 zł; prąd – 150 zł; KRUS – 130 zł; alimenty – 450 zł; koszty utrzymania pozwanego w domu rodziców – 500 zł. P. O. zaznaczył również, że posiada na utrzymaniu dwa auta, których roczny koszt samych ubezpieczeń wynosi 1.200 zł. Pozwany przyznał, że w poprzednich latach wyjeżdżał do pracy do Niemiec i Danii. Wówczas na wymarzony rower i telefon I. dla córki w ciągu miesiąca przeznaczył 7.000 zł. Podniósł też, że córka zawsze dostawała od niego gadżety, które chciała mieć, tj. akumulatorową deskorolkę, plecaki, ubrania itp. Dodatkowo w trakcie widzeń pozwanego z córką także dochodzą różne niespodziewane wydatki. Pozwany zaznaczył, iż aktualnie nie wyjeżdża za granicę, gdyż sprawę komplikuje pandemia wirusa i jej obostrzenia. P. O. pracuje w Polsce i obecnie jest spowolnienie gospodarcze w sektorze budowlanym. Wobec tego, aby nie stracić płynności finansowej może płacić alimenty w wysokości 700 zł miesięcznie.

Na terminie rozprawy w dniu 21 kwietnia 2021 r. matka małoletniej powódki wносиła jak w pozwie oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Natomiast pozwany wyraził zgodę na kwotę 700 zł i wnosił o podzielenie kosztów postępowania na połowę, a zarazem podtrzymał wniosek o rozłożenie zaległych płatności na raty.

Sąd ustalił, co następuje:

Wyrokiem z dnia 29 kwietnia 2009 r. Sąd Okręgowy w Koninie w sprawie I C 287/08 rozwiązał przez rozwód związek małżeński rodziców małoletniej powódki. Nadto Sąd ten powierzył E. O. wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią N. O., zastrzegając dla P. O. prawo współdecydowania o istotnych sprawach dziecka związanych z jego wychowaniem, nauką i wyborem zawodu, a także prawo do osobistych kontaktów w miejscu i czasie ustalonym przez strony. Poza tym, Sąd zobowiązał P. O. do przyczyniania się do zaspakajania potrzeb małoletniej córki N. O. przez łożenie na jej rzecz alimentów w kwocie po 450 zł miesięcznie.

Dowód: kopia odpisu wyroku Sądu Okręgowego w Koninie z dnia 29 kwietnia 2009 r. w sprawie I C 287/08 (k.6), a ponadto wyrok Sądu Okręgowego w Koninie z dnia 29 kwietnia 2009 r. (k. 254 akt I C 287/08 Sądu Okręgowego w Koninie)

W chwili wyrokowania w powyższej sprawie, małoletnia powódka N. O. miała ukończone 3 lata i pozostawała pod pieczęcią matki. U małoletniej występował zez zbieżny oka lewego, nadwzrostność obu oczu oraz oczopląs i w związku z tym była pod stałą opieką okulisty w P., przy czym wizyty miały miejsce z częstotliwością co dwa miesiące. Natomiast jedna taka wizyta stanowiła wydatek w kwocie 200 zł. N. nosiła okulary i niewskazana była jej zbyt długa ekspozycja na słońcu. Małoletnia realizowała kontakty z ojcem.

Dowód: odpis skrócony aktu urodzenia (k.5 akt I C 287/08 Sądu Okręgowego w Koninie); sprawozdanie z wywiadu środowiskowego z dnia 9 lipca 2008 r. (k.80-81 akt I C 287/08 Sądu Okręgowego w Koninie); diagnoza z dnia 10 grudnia 2008 r. (k.235 akt I C 287/08 Sądu Okręgowego w Koninie); protokół rozprawy (k.250-252 akt I C 287/08 Sądu Okręgowego w Koninie)

Matka małoletniej powódki zamieszkiwała wówczas wspólnie z nią u swoich rodziców, z którymi pozostawała we wspólnym gospodarstwie domowym. E. O. posiadała wykształcenie wyższe i ukończone studia podyplomowe z zakresu organizacji pomocy społecznej. Pracowała w Domu Pomocy Społecznej w K. na stanowisku starszego referenta ds. administracji i w związku z tym osiągała zarobki w kwocie 1.500 zł miesięcznie. Należała do niej nieruchomość znajdująca się w O..

Dowód: sprawozdanie z wywiadu środowiskowego z dnia 9 lipca 2008 r. (k.80-81 akt I C 287/08 Sądu Okręgowego w Koninie); świadectwo ukończenia studiów podyplomowych (k.226 akt I C 287/08 Sądu Okręgowego w Koninie); zaświadczenie z dnia 23 stycznia 2009 r. (k.230 akt I C 287/08 Sądu Okręgowego w Koninie); kopia wypisu aktu notarialnego z dnia 29 listopada 2006 r. (k.231-232 akt I C 287/08 Sądu Okręgowego w Koninie); protokół rozprawy (k.250-252 akt I C 287/08 Sądu Okręgowego w Koninie)

P. O. miał wykształcenie zawodowe. Zamieszkiwał ze swoimi rodzicami. Pozwany do 28 marca 2008 r. wykonywał pracę w Przedsiębiorstwie Budowlano – (...) w charakterze pracownika budowlanego. Kolejno pozostawał bezrobotny i wówczas pracował dorywczo w budownictwie. P. O. nosił się z zamiarem prowadzenia własnej działalności gospodarczej w zakresie usług budowlanych. Posiadał samochód osobowy marki V. (...). Pozwany łożył na utrzymanie córki w kwocie po 300 zł miesięcznie.

Dowód: sprawozdanie z wywiadu środowiskowego z dnia 9 lipca 2008 r. (k.80-81 akt I C 287/08 Sądu Okręgowego w Koninie); opinia z dnia 29 grudnia 2008 r. (k.179 akt I C 287/08 Sądu Okręgowego w Koninie); protokół rozprawy (k.250-252 akt I C 287/08 Sądu Okręgowego w Koninie)

Aktualnie małoletnia powódka ma ukończone 15 lat i uczęszcza do klasy VIII –ej Szkoły Podstawowej w D.. N. chodzi na zajęcia z psychologiem. Posiada orzeczenie o niepełnosprawności wydane do dnia 5 lutego 2022 r. Małoletnia od urodzenia ma wadę wzroku polegającą na niedorozwoju siatkówki obydwu oczu, a także występuje oczopląs. N. O. korzysta okazjonalnie z okularów do czytania. Nadto potrzebuje okularów do patrzenia na odległość, lecz problem stanowi dobór właściwych okularów. W związku z wadą wzroku odbywa dwa razy w roku wizyty w P., przy czym koszt jednej wizyty wynosi 200 zł, jeżeli nie ma potrzeby wykonania dodatkowych badań komputerowych. W przeciwnym razie koszt wizyty wzrasta o 100 zł. Do tego dochodzą również koszty dojazdów. Małoletnia była na wizycie u okulisty w dniu 16 marca 2021 r. i jej koszt wyniósł 230 zł. Natomiast na koszt dojazdu na wizytę do P. łożyło się paliwo w kwocie 100 zł oraz opłaty za autostradę w kwocie 100 zł. N. boryka się z trądzikiem i w związku z tym odbyła dwie wizyty prywatne u dermatologa, z tym że koszt jednej wizyty wynosi 130 zł. Małoletnia powódka przyjmuje leki dermatologiczne, których koszt to 200 zł na dwa miesiące. Bierze również doraźnie leki z uwagi na to, że jest alergiczką. W okresie zimowym N. przyjmuje tran oraz witaminę D3 i stanowi to koszt w kwocie około 40 zł na dwa miesiące. Na kosmetyki i środki higieniczne przeznaczają miesięcznie 150 – 200 zł. Małoletnia powódka chodzi na zajęcia z języka angielskiego, których koszt jest uzależniony od danego miesiąca i wynosi 180 – 225 zł. Pobierała dotychczas

też korepetycje z matematyki i koszt tych zajęć wynosił 200 – 250 zł miesięcznie. Aktualnie korzysta z dodatkowych korepetycji z matematyki, które odbywają się dwa razy w tygodniu i pochłaniają 150 zł tygodniowo. N. ma zdolności plastyczne. Uczestniczy w konkursach i zdobywa nagrody. Matka pomaga jej w nauce, a także zaopatruje ją w materiały plastyczne, które stanowią wydatek w kwocie około 100 zł miesięcznie. Ponadto przekazuje małoletniej około 100 zł miesięcznie tytułem kieszonkowego. Z kolei koszt abonamentu i raty za telefon użytkowany przez N. wynosi 100 zł miesięcznie. W ubiegłym roku małoletnia powódka dostała od ojca kwotę 1.000 zł na kolonie. Miały też miejsce sytuacje, że wracając od ojca przywoziła bluzeczkę firmy (...).

Dowód: częściowo zeznania matki małoletniej powódki (e-protokół (...):06:36 – 00:32:18, k.20v-21); uzupełniające zeznania matki małoletniej powódki (e-protokół (...):05:00 – 00:10:58, k.32-32v); orzeczenie o niepełnosprawności z dnia 17 października 2018 r. (k.5);

Matka małoletniej powódki od 11 lat prowadzi sklep spożywczo-przemysłowy i wraz z córką zamieszkuje w tym samym budynku. Za energię elektryczną E. O. płaci około 200 zł miesięcznie. Korzysta z ogrzewania gazowego i z tego tytułu ponosi koszt 6.000 zł rocznie. Dokonała rozbudowy części gastronomicznej z użytkowym poddaszem i będzie ono zaadoptowane na cele mieszkaniowe. Z uwagi na pandemię C.-19 E. O. nie może uruchomić restauracji. Z prowadzonej działalności gospodarczej osiąga czysty dochód w kwocie 3.000 zł. Ma też dwóch pracowników. Matka małoletniej posiada zobowiązanie kredytowe zaciągnięte na działalność, która spłaca w ratach. Korzysta ze wsparcia rodziców.

Dowód: częściowo zeznania matki małoletniej powódki (e-protokół (...):06:36 – 00:32:18, k.20v-21); uzupełniające zeznania matki małoletniej powódki (e-protokół (...):05:00 – 00:10:58, k.32-32v)

Pozwany od 4 lat nie wyjeżdża za granicę w celach zarobkowych. Gdy wykonywał pracę za granicą wówczas przywoził około 2.000 euro. Od dnia 7 stycznia 2020 r. pracuje w (...) Zakładzie Budowlanym (...) z siedzibą w O. na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony do dnia 10 czerwca 2021 r. w charakterze pracownika budowlanego na pełen etat. Z tego tytułu pozwany osiąga wg zaświadczenia wynagrodzenie w kwocie 2.800 zł brutto, tj. 2.061,67 zł netto miesięcznie. Otrzymuje natomiast kwotę 3.000 zł netto tytułem wynagrodzenia. Pozwany nie posiada zobowiązań ani kredytów. Poza małoletnią powódką nie ciąży na nim obowiązek alimentacyjny. P. O. zamieszkuje z rodzicami. W związku z tym przekazuje im kwotę 500 zł miesięcznie na rachunki, a w okresie zimowym jest to większa kwota. Ponadto pozwany dokonuje zakupu 3 ton ekogroszku za kwotę 3.000 zł. Opłaca też numer telefonu córki w kwocie 70 zł, który jest nieaktywny. P. O. posiada dom o powierzchni 100 m² w stanie surowym zamkniętym położony na 15 arowej działce w D.. Wszelkie prace przy nim wykonuje samodzielnie i jedynie dokonuje zakupu materiałów. Nadto jest właścicielem nieruchomości rolnej o powierzchni 1,10 ha, stanowiącej grunty V i VI – ej klasy, którą nieodpłatnie wydzierżawił sąsiadowi. Otrzymuje z tego tytułu dopłaty unijne w kwocie około 700 zł za 1 ha w skali roku. Pozwany ma także 15 – letni samochód Wraz z matką małoletniej pozwanej jest też współwłaścicielem samochodu, którego rok produkcji to 1998. P. O. ma hodowlę psów i posiada dwa wyżły niemieckie. W związku z tym sprzedaje szczeniaki, przy czym za jednego otrzymuje 800 zł. Pozwany od września 2020 r. należy do koła łowieckiego nr 7 w K.. Uzyskanie członkostwa w tym kole wiązało się z egzaminami, w tym w zakresie uzyskania pozwolenia na broń, których koszt wyniósł 2.000 zł, a także opłaceniem jednorazowo wpisowego w kwocie 2.800 zł i jednorazowej opłaty w kwocie 600 zł do Polskiego Związku Łowieckiego do K., a także poniesienie kosztu badania w wysokości 300 zł związanego z uzyskaniem pozwolenia na broń. Nadto obowiązuje składka roczna w kwocie 300 zł odprowadzana do koła łowieckiego w K.. Pozwany w związku z ww. członkostwem zobowiązany jest do wykonywania prac społecznych na rzecz związku, tj. usuwanie szkód. P. O. posiada broń czarną prochową Browning, którą zakupił za kwotę 900 zł i bierze udział w polowaniach. Na sezon kupuje trzy paczki naboju za 40 zł. Pozwany od września 2020 r. nie ma kontaktu z córką, w tym również telefonicznego. Podejmuje z nią kontakt przez portal F.. Od tego momentu nie przekazuje córce dodatkowych pieniędzy. Dla małoletniej N. pozwany 3 lata temu zakupił I. oraz rower za łączną kwotę 7.000 zł.

Dowód: częściowo zeznania pozwanego (e-protokół (...):32:18 – 00:48:01, k.21); częściowo uzupełniające zeznania pozwanego (e-protokół (...):10:58 – 00:29:03, k.32v-33); umowa o pracę z dnia 7 stycznia 2020 r. (k.19); pismo (...) Zakładu Budowlanego (k.29)

Powiatowy Urząd Pracy w K. dysponuje ofertami pracy w branży budowlanej za wynagrodzeniem od 2800 zł brutto, od 3500 zł brutto, od 4500 zł brutto miesięcznie.

Dowód: pismo z PUP w K. (k.24)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych powyżej dowodów z dokumentów i zeznań stron oraz z dokumentów zgromadzonych w aktach postępowania rozwodowego w sprawie I C 287/08 Sądu Okręgowego w Koninie.

Jako wiarygodne w części Sąd ocenił zeznania matki małoletniej powódki co do kosztów utrzymania małoletniej. Sąd odmówił im wiary w zakresie w jakim E. O. podawała, że spłaca kredyt zaciągnięty na działalność płacąc ratę w kwocie około 3.000 zł miesięcznie, gdyż na tę okoliczność nie przedłożyła żadnych dokumentów. Brak jest także ze strony matki małoletniej jakichkolwiek dokumentów, które potwierdzałyby wysokość kosztów utrzymania matki małoletniej i jej działalności, kosztów utrzymania nieruchomości, w której zamieszkuje małoletnia wraz z matką i w której prowadzony jest sklep przez matkę małoletniej i pobudowana restauracja. Brak jest także dowodów – oprócz zeznań samej matki małoletniej – co do wysokości ponoszonych kosztów utrzymania małoletniej, w szczególności na odzież w wysokości 800 zł.

Sąd nie kwestionował wiarygodności zeznań pozwanego odnośnie uzyskiwanych dochodów, ponoszonych kosztów utrzymania. W tym zakresie pozwany rzeczowo i konkretnie odpowiadał na pytania pełnomocnika i Sądu, podając jakie faktycznie otrzymuje wynagrodzenie, jakie ponosi koszty w związku z kołem łowieckim, jaki ma przychód z hodowli psów.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie małoletnia powódka N. O. zastępowana przez przedstawiciela ustawowego, tj. matkę E. O. wystąpiła z żądaniem podwyższenia alimentów od pozwanego P. O. do kwoty 2.000 zł miesięcznie. Pozwany zgodził się łożyć alimenty w kwocie 700 zł miesięcznie.

Zgodnie z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez pojęcie „stosunków” w tym wypadku należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu. Zmiana zatem „stosunków” tak pojmowanych, jest zmianą okoliczności, od których zależy istnienie i zakres obowiązku alimentacyjnego.

Stosownie do art. 133 § 1 k.r.o., rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

W myśl zaś art. 135 § 1 i 2 k.r.o., zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zgodnie z § 2 wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie (...) może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Nadto zgodnie z § 3, na zakres świadczeń alimentacyjnych nie wpływają: świadczenia z pomocy społecznej lub funduszu alimentacyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2020 r. poz. 808 i 875), podlegające zwrotowi przez zobowiązanego do alimentacji (pkt 1); świadczenia, wydatki i inne środki finansowe związane z umieszczeniem dziecka w pieczy zastępczej, o których mowa w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (pkt 2); świadczenie wychowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. z 2019 r. poz. 2407) (pkt 3); świadczenia rodzinne, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003

r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 111) (pkt4); rodzicielskie świadczenie uzupełniające, o którym mowa w ustawie z dnia 31 stycznia 2019 r. o rodzicielskim świadczeniu uzupełniającym (Dz. U. poz. 303) (pkt5).

Z treści ww. przepisu wynika jednoznacznie, że przy ustaleniu wysokości świadczenia alimentacyjnego na rzecz małoletniego dziecka należy wziąć pod uwagę z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, z drugiej strony możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Współzależność między tymi czynnikami wyraża się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspakajane w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego. Należy przez to rozumieć dochody rzeczywiście uzyskiwane, jak również zarobki i dochody, które każdy z małżonków może i powinien uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych. Możliwości finansowych nie należy utożsamiać z faktycznie osiąganymi dochodami. Obejmują one także wysokość dochodów, które zobowiązany do alimentacji jest w stanie uzyskać przy uwzględnieniu wyuczonego zawodu, ilości i rodzaju posiadanego majątku. W normalnie funkcjonującej rodzinie działania obojga rodziców polegają na jednoczesnym wykonywaniu obowiązków zaspokojenia zarówno potrzeb konsumpcyjnych dziecka, jak i na osobistych staraniach o jego wychowanie. W przypadku kiedy dochodzi do faktycznej separacji małżonków dzieckiem zajmuje się tylko jedno z nich realizując w ten sposób w znacznym sposób obowiązek alimentacyjny.

Mając na uwadze powyższe wskazać należy, że przez zmianę stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o. należy uznawać wszelkie zmiany w statusie ekonomicznym stron powodujące odmienną (zwiększenie lub zmniejszenie) zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych ale i możliwości majątkowych zobowiązanego. Zmianę taką należy przy tym oceniać w warunkach konkretnego stanu faktycznego przy uwzględnieniu istnienia warunków i okoliczności istotnych, mających charakter trwały.

Zdaniem Sądu, przedmiotowe powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie częściowo. Oczywistym jest, że od momentu ustalenia obowiązku alimentacyjnego na rzecz małoletniej N. O. w sprawie I C 287/08 jej usprawiedliwione potrzeby uległy zwiększeniu. Stwierdzenie to uzasadnione jest już wobec zmiany siły nabywczej pieniądza spowodowanej rosnącą inflacją, która to tendencja istnieje od kilku lat i przekłada się na wzrost codziennego kosztu utrzymania przeciętnej rodziny. Co więcej podkreślenia wymaga, że zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, różnica wieku dziecka spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość alimentów, sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb związanych np. z uczęszczaniem do szkoły, co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków (vide: teza postanowienia SN z dnia 1 czerwca 1965 r., sygn. akt I CZ 135/64, publ. (...) LEX nr 5811). Małoletnia powódka bowiem w chwili konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego na jej rzecz w wyroku rozwodowym z dnia 29 kwietnia 2009 r. Sądu Okręgowego w Koninie miała ukończone 3 lata, zaś obecnie ma ukończone 15 lat. Na jej usprawiedliwione potrzeby składają się obecnie przede wszystkim wydatki związane z jej codziennym utrzymaniem, a więc odpowiednim do wieku wyżywieniem, zakupem odzieży, obuwiem, środków higienicznych i kosmetycznych, a także związane z realizacją obowiązku szkolnego, w tym korepetycjami i leczeniem (okulista, dermatolog). Określenie wysokości świadczeń alimentacyjnych, uwarunkowanych kosztami utrzymania (wyżywienie, odzież, leczenie) i wychowania, w odniesieniu do dzieci (pielęgnacja, opieka, dbałość o fizyczny i intelektualny rozwój) jest domeną ustaleń na podstawie dowodów ale uwzględniającą także zasady doświadczenia życiowego (vide: Orz. SN z 29.11.1949 r. Wa.C 167/49, NP.1951, nr 2, s.52). Biorąc pod uwagę wspomniane zasady, w ocenie Sądu, nie sposób przyjąć, że miesięczne koszty utrzymania małoletniej powódki pozostają na deklarowanym przez jej matkę poziomie około 2.630 zł. Nie można tracić z pola widzenia, że już w trakcie sprawy rozwodowej rodziców małoletniej znane były jej problemy zdrowotne, z którymi boryka się po dzień dzisiejszy, a dotyczące wady wzroku. Podobnie jak to ma miejsce obecnie, N. wówczas jeździła na wizyty lekarskie do okulisty w P., z tym że wtedy ich częstotliwość była większa, albowiem miały miejsce dwa razy w miesiącu, a koszt jednej wizyty wynosił 200 zł. Aktualnie zaś małoletnia realizuje wizyty u okulisty w P. dwa razy w roku, przy czym koszt ostatniej wizyty w marcu br. wyniósł 230 zł i do tego doszły koszty dojazdu w kwocie łącznej 200 zł (paliwo + opłaty za autostradę). Niezależnie od tego wskazać należy, iż strona powodowa nie wykazała, aby małoletnia miała jakieś ponadprzeciętne potrzeby. Ciężko uwierzyć, aby na jej ubiór (odzież i obuwie) niezbędna była kwota aż 800 zł miesięcznie. Nie przekonują Sądu tłumaczenia E. O. mające uwiarygodnić tą kwotę, a sprowadzające się do

oryginalnego stylu małoletniej. Ponadto nie sposób uznać, aby potrzeby żywieniowe małoletniej nie odbiegające od normy musiały zostać zaspokajane produktami za kwotę około 900 zł miesięcznie. W ocenie Sądu jako uzasadnione z uwagi na wiek, obowiązujące ceny towarów i usług, zasady doświadczenia życiowego, należało uznać miesięczne wydatki w kwocie 700 zł na wyżywienie, w kwocie 150 zł na środki czystości i kosmetyki, 250 zł na odzież i obuwie, w kwocie 100 zł na kieszonkowe, w kwocie 150 zł na leki, witaminy, suplementy, w kwocie 180-225 zł na korepetycje, w kwocie 100 zł na materiały plastyczne, w kwocie około 100 zł na wizyty lekarskie z dojazdami, tj. łącznie 1775 zł.

Jak już wyżej wspomniano, na wysokość świadczeń alimentacyjnych rzutują nie tylko usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, lecz także możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Pozwany P. O. aktualnie pracuje w firmie swojego brata, tj. (...) Zakład Budowlany (...) jako pracownik budowlany i osiąga wynagrodzenie w wysokości 3.000 zł netto miesięcznie tj. na poziomie wynagrodzenia zawartego w ofertach Powiatowego Urzędu Pracy w K.. W momencie zasądzenia dotychczasowych alimentów na rzecz małoletniej w wyroku rozwodowym przez Sąd Okręgowy w Koninie działalność zarobkowa pozwanego, który rejestrował się jako bezrobotny również koncentrowała się na pracach budowlanych. Aktualnie jednak jego możliwości zarobkowe należy oceniać na wyższym poziomie co najmniej 4500 zł brutto miesięcznie, a to z racji chociażby nabytego przez lata doświadczenia zawodowego i wzrostu odpłatności za usługi budowlane. Pamiętać też trzeba, że pozwany jest właścicielem gruntów rolnych i w związku z tym otrzymuje dotacje unijne, a także czerpie korzyści z hodowli psów. Tym samym z całą pewnością jest w stanie łożyć na córkę alimenty w podwyższonej kwocie, tj. 900 zł miesięcznie. E. O. pomimo, iż to ją w głównej mierze obciąża bieżące wychowanie małoletniej N. również winna ponosić w odpowiedniej części obowiązek alimentacyjny względem córki w wymiarze czysto finansowym, albowiem posiada własną działalność gospodarczą, z której osiąga stały dochód.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, Sąd na podstawie przytoczonych powyżej przepisów prawa podwyższył alimenty od pozwanego P. O. na rzecz małoletniej córki N. O. do kwoty po 900 zł miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniej E. O., do dnia 20 – go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 20 września 2020 r. i to w miejsce alimentów ustalonych w punkcie 3 wyroku Sądu Okręgowego w Koninie z dnia 29 kwietnia 2009 r. w sprawie I C 287/08 (punkt I wyroku).

Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie (punkt II wyroku), albowiem strona powodowa nie wykazała, aby wzrost usprawiedliwionych potrzeb małoletniej N. jaki nastąpił na przestrzeni szeregu lat był na tyle doniosły, żeby uzasadniał podwyższenie dotychczas otrzymywanych przez nią alimentów aż przeszło 4 krotnie. Dodatkowo podkreślić należy, że powódka była reprezentowana przez fachowego pełnomocnika, który winien wykazać wysokość ponoszonych kosztów utrzymania małoletniej oraz sytuacji majątkowej i zarobkowej matki małoletniej. W niniejszym postępowaniu pełnomocnik powódki ograniczył swoją inicjatywę dowodową jedynie do złożenia wniosku o przesłuchanie matki małoletniej.

Ponadto Sąd oddalił wniosek pozwanego o rozłożenie na raty kwoty podwyższonych alimentów od 20 września 2020 r. do dnia wydania wyroku (punkt III wyroku). Zgodnie bowiem z art. 320 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, (...). Natomiast w realiach niniejszej sprawy Sąd nie dopatruje się istnienia takiego szczególnie uzasadnionego wypadku w sytuacji pozwanego, aby nie mógł on uiścić ww. świadczeń alimentacyjnych w nominalnych kwotach, tym bardziej, że są to przecież świadczenia służące zaspokojeniu usprawiedliwionych potrzeb jego małoletniej córki. Sam pozwany wskazał na dodatkowy dochód w związku z czym ma możliwość pozyskania dodatkowych środków celem uiszczenia podwyższonej kwoty alimentów za czas przed wydanym orzeczeniem.

Sąd nie obciążył pozwanego nieuiszczonymi kosztami sądowymi, mając na względzie, że przystał na propozycję Sądu co do zawarcia ugody przedstawioną na terminie rozprawy w dniu 10 marca 2021 r. (vide: protokół rozprawy k.20-21) i w dniu 20 marca 2021 r. (tj. terminie płatności alimentów) przesłał przekazem pocztowym matce małoletniej powódki kwotę 800 zł tytułem alimentów, która odmówiła przyjęcia kwoty. (vide: zwrotny przekaz pocztowy k.31) (punkt IV wyroku).

Na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd odstąpił od obciążenia pozwanego kosztami zastępstwa procesowego pełnomocnika powódki również mając na względzie ww. postawę procesową pozwanego i podjęcie przez niego dobrowolnego łożenia alimentów - zgodnie z propozycją ugodową Sądu (punkt V wyroku). Nadto w dokumentów, a raczej ich braku, nie wynika by kiedykolwiek matka małoletniej zwracała się do pozwanego o podwyższenie alimentów, że niniejsze postępowania było konieczne z uwagi na postawę pozwanego. Wręcz przeciwnie pozwany na pierwszej rozprawie zaakceptował kwotę podwyższenia alimentów i przelał po rozprawie wyższą sumę tytułem alimentów na rzecz córki. To postawa matki małoletniej zasługuje na dezaprobatę. Matka małoletniej nie dość, że odmówiła przyjęcia alimentów w kwocie podwyższonej zaproponowanej przez Sąd po rozprawie w dniu 10 marca 2021 r., którą pozwany przekazał w dniu 20 marca 2021 r., to dodatkowo przed ostatnią rozprawą w dniu 21 kwietnia 2021 r. złożyła wniosek do komornika, który w dniu 21 kwietnia 2021 r. wszczął egzekucję co do alimentów pomimo, że pozwany nie posiadał zaległości w zapłacie alimentów za okres sprzed 20 kwietnia 2021 r. W ocenie Sądu pozwany nie dał żadnych powodów do tego, aby matka małoletniej musiała korzystać z fachowego pełnomocnika. Również przedmiot postępowania nie był wymagającą materią, aby pozwanego dodatkowo obciążać kosztami z tytułu zastępstwa procesowego pełnomocnika powódki.

Zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., Sąd wyrokowi w punkcie I nadał rygor natychmiastowej wykonalności (punkt VI wyroku).

Sędzia Agnieszka Skiera-Bilska

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi matki małoletniej powódki;
3. za 14 dni od epo lub z apelacją.

Koło, 21.05.2021 r. Sędzia

Agnieszka Skiera-Bilska